

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 15.2.2012
COM(2012) 6 final/2

Corrigendum

Annule et remplace le COM(2012) 6 final du 19 janvier 2012

Concerne toutes les versions linguistiques

Suppression de la footnote 29 et remplacement de l'annexe de l'acte approuvé

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET
OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

om Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2012-2015)

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2012) 55 final}

{SEC(2012) 56 final}

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

om Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2012-2015)

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

I artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anerkendes det, at dyr er følende væsener, og at der skal tages fuldt hensyn til deres velfærd ved fastlæggelsen og gennemførelsen af bestemte EU-politikker.

For første gang i 2006 blev de forskellige aspekter af EU's dyrevelfærdspolitik, der regulerer erhvervsmæssigt hold af milliarder af dyr i EU, samlet i den af Kommissionen vedtagne EF-handlingsplan for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2006-2010)¹. Ca. to mia. fugle² og tre hundrede mio. pattedyr anvendes til landbrugsformål. Det anslås, at der årligt anvendes tolv mio. dyr til forsøg. Populationen af hunde og katte anslås til ca. hundrede mio. dyr³, hvoraf de fleste er privatejede. Det er vanskeligt at vurdere, hvor mange selskabsdyr der er genstand for handel i EU. Der findes ingen EU-data om antallet af dyr, der holdes i zoologiske haver og akvarier.

De forskellige aspekter af opdrættede dyrs velfærd er dækket af et horisontalt direktiv⁴. EU-lovgivningen om transport⁵ og slagting⁶ dækker specifikke aspekter. En række specifikke EU-krav finder anvendelse på hold af kalve⁷, svin⁸, æglæggende høner⁹ og slagtekyllinger¹⁰. Forsøgsdyr¹¹ er også omfattet af specifikke

¹ KOM(2006) 13 endelig af 23.1.2006.

² 793 mio. kyllinger til kødproduktion, 453 mio. æglæggende høner og 197 mio. kalkuner. Ikke alle medlemsstater har data om kalkuner, ænder og gæs.

³ "Evaluation of the EU policy on animal welfare and possible policy options for the future", december 2010. Se bilag A1.7, se <http://www.eupaw.eu/>.

⁴ Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23). Ved Rådets afgørelse 78/923/EØF om indgåelse af den europæiske konvention om beskyttelse af dyr under opdræt (EFT L 323 af 17.11.1978, s. 12) gjorde Unionen desuden nævnte konvention til en del af EU-retten.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport (EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1).

⁶ Rådets direktiv 93/119/EF om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet (EFT L 340 af 31.12.1993, s. 21). Afløses den 1. januar 2013 af Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1).

⁷ Rådets direktiv 2008/119/EF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7).

⁸ Rådets direktiv 2008/120/EF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EUT L 47 af 18.2.2009, s. 5).

⁹ Rådets direktiv 1999/74/EF om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner (EFT L 203 af 3.8.1999, s. 53).

¹⁰ Rådets direktiv 2007/43/EF om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger (EUT L 183 af 12.7.2007, s. 19).

dyrevelfærdsbestemmelser. EU-lovgivningen om zoologiske haver¹² fokuserer på bevarelse af arter, men tager også hensyn til dyrevelfærd. Der findes ingen EU-lovgivning om selskabsdyrs velfærd. EU-bestemmelserne om økologisk landbrug omfatter bl.a. høje dyrevelfærdsstandarder for produktion af kvæg, svin og fjerkræ¹³.

I nærværende meddelelse, der bygger på erfaringerne med handlingsplanen for 2006-2010, foreslås der EU-tiltag for de kommende fire år. I den forbindelse udnyttes de opnåede videnskabelige og teknologiske fremskridt til at forlige hensynet til dyrevelfærd med den økonomiske virkelighed ved gennemførelsen af de eksisterende lovbestemmelser. Denne strategi er en videreførelse af handlingsplanen som anbefalet af flertallet af de berørte parter, der er blevet hørt, og af Europa-Parlamentet.

Husdyrbrug i EU repræsenterer en årlig værdi på 149 mia. EUR, og anvendelsen af forsøgsdyr anslås til en årlig værdi på 930 mio. EUR.

2. HVORFOR EN STRATEGI FOR DYREVELFÆRD?

I de senere år¹⁴ har EU i gennemsnit afsat næsten 70 mio. EUR om året til støtte for dyrevelfærd, hvoraf 71 % går til landbrugere som dyrevelfærdsbetalinger fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne. Udgifterne til udvikling af landdistrikter medfinansieres af medlemsstaterne, og som supplement til den særlige foranstaltning vedrørende dyrevelfærdsforpligtelser, der går ud over det retlige basisniveau, kan medlemsstaterne også, alt efter hvilke områder der prioriteres nationalt, tilbyde foranstaltninger til støtte for f.eks. investeringer i landbrugsbedrifter, uddannelse, rådgivningstjenester og landbrugerens deltagelse i kvalitetsordninger. Resten går til alle andre EU-aktiviteter, som er relevante for politikudformningen: forskning (21 %), økonomiske undersøgelser, kommunikation, uddannelse og internationale anliggender, håndhævelse mv.

I årenes løb er det imidlertid blevet stadig mere klart, at det ikke altid giver de ønskede resultater, når man blot bliver ved med at anvende de samme sektorspecifikke bestemmelser på dyrevelfærdsområdet. Problemer med efterlevelse af de sektorspecifikke bestemmelser peger på behovet for at overveje, om en tilgang med de samme regler for alle kan føre til bedre dyrevelfærd i hele Unionen. De store forskelle i opdrætssystemer, klimaforhold og jordbund i de forskellige medlemsstater har gjort det meget vanskeligt at blive enige om ensartede regler og endnu mere vanskeligt at sikre, at de gennemføres korrekt. Nettoresultatet er, at dyrevelfærdsforholdene i Unionen ikke opfylder kravet om fælles spilleregler, som imidlertid er nødvendige for at understøtte den enorme økonomiske aktivitet, der bestemmer behandlingen af dyr i Den Europæiske Union.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/63/EU om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 33).

¹² Rådets direktiv 1999/22/EF om hold af vilde dyr i zoologiske haver (EFT L 94 af 9.4.1999, s. 24).

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 (EUT L 250 af 18.9.2008, s. 1).

¹⁴ Dataene fra evalueringsrapporten dækker perioden 2000-2008.

Hertil kommer, at selv om der er sket fremskridt på dyrevelfærdsområdet gennem bestemte retsakter, er der visse områder, hvor de ikke findes nogen specifik EU-lovgivning, og hvor det er vanskeligt at gennemføre de eksisterende generelle krav. Der vil muligvis kunne foretages en **forenkling** ved at indføre mere præcise bestemmelser i de generelle regler og dermed tackle de fælles grundlæggende determinanter for dyrevelfærd.

I evalueringen af EU's dyrevelfærdspolitik blev det konkluderet, at velfærdsstandarder har betydet ekstraomkostninger i sektorerne for husdyrhold og forsøg, som anslås til ca. 2 % af disse sektors samlede værdi. Der er indtil videre ingen tegn på, at dette har truet deres økonomiske bæredygtighed. Man bør imidlertid gribe enhver lejlighed til at fremhæve den økonomiske merværdi, der opnås gennem dyrevelfærdspolitikken, for således at styrke EU-landbrugets – herunder mindre landbruges – konkurrenceevne.

Nedenstående betragtes som de vigtigste fælles determinanter for dyrs velfærdsstatus i Unionen:

1. Manglende håndhævelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne er stadig et udbredt problem på en række områder

Nogle medlemsstater træffer ikke tilstrækkelige foranstaltninger, når det drejer sig om at oplyse de berørte parter, uddanne officielle inspektører, foretage kontrol og pålægge sanktioner¹⁵. En række EU-retsakter er derfor ikke blevet anvendt fuldt ud og har ikke givet de tilsigtede virkninger for dyrevelfærden.

Dyrevelfærdsstandarder indebærer ofte ekstraomkostninger, men ikke nødvendigvis i samme forholdsmæssige omfang i hele fødevarekæden. Unionen stiller dog visse instrumenter til rådighed med henblik på at kompensere producenterne for de højere produktionsomkostninger. EU-lovgivningen indeholder bestemmelser om overgangsperioder på flere år for at lette gennemførelsen af strukturelle ændringer i forbindelse med visse opdrætssystemer; denne tilgang har dog ikke altid ført til rettidig omlægning. Den kulturelle opfattelse af dyrevelfærdsaspekter spiller nemlig en grundlæggende rolle, når det gælder styrkelse af respekten for både ånden i lovgivningen og de konkrete lovbestemmelser.

2. Mangelen på relevante oplysninger om dyrevelfærdsaspekter blandt forbrugerne

En EU-dækkende rundspørge har vist, at dyrevelfærd er et vigtigt anliggende for 64 % af befolkningen. Det fremgår dog af flere undersøgelser¹⁶, at hensynet til dyrevelfærd kun er én af de faktorer, der påvirker forbrugernes valg, og ofte spiller det ikke ind, da forbrugerne ikke altid er velinformerede om

¹⁵ I nogle medlemsstater slægtes dyr i stort antal uden bedøvelse, fordi myndighederne giver dispensation fra kravet om bedøvelse uden at tage hensyn til den kvalitative og kvantitative begrundelse, der skal foreligge i henhold til EU-lovgivningen.

¹⁶ Jf. følgende feasibilityundersøgelse: "Animal welfare labelling and establishing a Community Reference Centre for Animal Protection and Welfare", 26. januar 2009, foretaget af FCEC (http://ec.europa.eu/food/animal/welfare/farm/labelling_en.htm).

produktionsmetoderne og disses betydning for dyrevelfærden. I sidste ende træffer forbrugerne deres beslutninger hovedsagelig ud fra fødevarernes pris og direkte verificerbare karakteristika.

3. Mange berørte parter ved ikke nok om dyrevelfærd

Størsteparten af EU's forskningsmidler på dyrevelfærdsområdet går til alternative metoder til erstatning af dyreforsøg, men resultaterne formidles ikke på den rigtige måde, og forskningsaktiviteterne i medlemsstaterne er ikke tilstrækkelig godt koordineret. Alt imens befordrer det manglende kendskab til alternative fremgangsmåder i forbindelse med produktionssystemer ofte en vis modstand mod ændringer, der ville kunne forbedre dyrevelfærden.

4. Behovet for at forenkle og udvikle klare principper for dyrevelfærd

Det generelle direktiv om beskyttelse af husdyr og direktivet om dyr i zoologiske haver indeholder bestemmelser, der er for generelle til, at de har praktiske virkninger, jf. f.eks. i bilaget til direktiv 1998/58/EF: *"Alle dyr skal have adgang til foder med mellemrum, der er afpasset efter deres fysiologiske behov"* eller i direktiv 1999/22/EF om dyr i zoologiske haver: *"Opbevarelse af dyrene under forhold, som sigter mod at opfylde den enkelte arts biologiske og bevaringsmæssige behov, bl.a. ved at sørge for velindrettede, artsspecifikke indhegninger"*.

Der er i visse specifikke EU-retsfor skrifter¹⁷ blevet indført kompetencekrav til personer, der håndterer dyr. Disse krav omfatter imidlertid ikke alle de berørte dyr (der er ikke noget specifikt kompetencekrav i forbindelse med hold af fjerkræ eller kalve), og nogle dyrevelfærdsproblemer vedrørende udformningen af produktionssystemer er heller ikke omfattet.

Der findes ingen specifik EU-lovgivning, som dækker andre husdyrarter (som f.eks. malkekøer, kødkvæg eller kaniner), til trods for at forskere og Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) har påpeget en række problemer¹⁸.

3. STRATEGISKE TILTAG

Nærværende strategi er på baggrund af ovenstående baseret på to indbyrdes komplementære tilgange:

For det første skal nogle fælles problemer løses på en anden og mere helhedsorienteret måde. Unionen har i årevis vedtaget eller tilpasset specifik lovgivning med henblik på specifikke problemer. Men hvis man fastlægger generelle principper inden for en konsolideret og revideret lovgivningsmæssig EU-ramme, vil

¹⁷ Direktivet om svin, forordningen om transport, forordningen om aflivning og direktivet om laboratoriedyr.

¹⁸ Listen over videnskabelige udtalelser om dyrevelfærd findes i den konsekvensanalyserapport, der ledsager denne meddelelse.

det muligvis kunne bidrage til at forenkle den gældende ret på dyrevelfærdsområdet og i sidste ende lette håndhævelsen heraf.

Kommissionen vil med forbehold af en konsekvensanalyse overveje, om der er behov for en revideret lovgivningsmæssig EU-ramme baseret på en helhedsorienteret tilgang. Den vil navnlig overveje, om der kan og bør indføres videnskabeligt funderede indikatorer baseret på dyrevelfærdsresultater i modsætning til de hidtil anvendte dyrevelfærdsinput; Kommissionen vil vurdere, hvorvidt en sådan ny tilgang ville føre til en forenklet retlig ramme og bidrage til at forbedre EU-landbrugets konkurrenceevne. Den erfaring, der er opnået på de områder, hvor der allerede er indført indikatorer (slagtekyllinger og slagtning), vil få betydning for overvejelserne vedrørende den fremtidige udvikling.

For det andet er der tiltag, som Kommissionen allerede gennemfører, men som skal styrkes eller anvendes på en bedre måde. Derfor foreslår Kommissionen ud over den påtænkte forenklede lovgivningsmæssige ramme følgende:

- at udvikle værktøjer, herunder, når det er relevant, gennemførelsesplaner, for at styrke efterlevelsen i medlemsstaterne
- at støtte det internationale samarbejde
- at give forbrugerne og offentligheden passende oplysninger
- at optimere de synergistiske virkninger af den aktuelle fælles landbrugspolitik
- at undersøge opdrættede fisks velfærd.

Der vil i givet fald blive foretaget en grundig vurdering af virkningerne for de grundlæggende rettigheder af de tiltag, der træffes som led i nærværende strategi, særlig hvad angår religionsfriheden¹⁹. I den forbindelse vil Kommissionen således også undersøge spørgsmålet om mærkning som fastsat i aftalen vedrørende forslaget til lovgivning om fødevareinformation²⁰.

3.1. En forenklet lovgivningsmæssig EU-ramme for dyrevelfærd

Kommissionen vil overveje, om der kan indføres en forenklet lovgivningsmæssig EU-ramme med dyrevelfærdsprincipper for alle dyr²¹, der holdes i forbindelse med en økonomisk aktivitet, herunder eventuelt også selskabsdyr; den vil i den forbindelse især tage hensyn til forenkling, nedbringelse af den administrative byrde

¹⁹ Strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder (KOM(2010) 573 endelig af 19.10.2010).

²⁰ I betragtning 50 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18) hedder det: "Forbrugerne i Unionen viser voksende interesse for gennemførelsen af Unionens dyrevelfærdsregler i forbindelse med slagtning, herunder spørgsmålet om, hvorvidt dyret blev bedøvet før slagtning. Det bør derfor i forbindelse med en fremtidig EU-strategi for dyrebeskyttelse og -velfærd overvejes at undersøge mulighederne for, at forbrugerne gives information om bedøvelse af dyr".

²¹ Hvirvelløse dyr i akvakulturbrug samt erhvervsfiskeri vil ikke være omfattet af dette initiativ. Opdrættede fisk vil blive gjort til genstand for særlige evalueringer.

og nyttiggørelse af velfærdsstandarder som et middel til at styrke konkurrenceevnen i EU's fødevareindustri, herunder dyrevelfærdsstandardernes merværdipotentialer.

Kommissionen vil overveje:

- a) anvendelse af videnskabeligt funderede dyrevelfærdsindikatorer som et muligt middel til at forenkle den retlige ramme og give mulighed for fleksibilitet med henblik på at forbedre husdyrproducenters konkurrenceevne
 - b) en ny EU-ramme med henblik på at øge gennemsigtigheden i og relevansen af de oplysninger, der gives til forbrugerne om dyrevelfærd i forbindelse med deres købsvalg
 - c) oprettelse af et europæisk netværk af referencecentre
 - d) udarbejdelse af fælles kompetencekrav til personer, der håndterer dyr.
- a) *Anvendelse af resultatbaserede dyrevelfærdsindikatorer*

Man vil om nødvendigt overveje muligheden for at anvende videnskabeligt validerede resultatbaserede indikatorer som supplement til EU-lovgivningens forskriftsmæssige krav under særlig hensyntagen til, hvordan en sådan ny tilgang kan bidrage til forenkling af den gældende ret. Der er i to nyere retsakter under EU's dyrevelfærdslovgivning blevet indført indikatorer baseret på dyr (direktiv 2007/43/EF om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger og forordning (EF) nr. 1099/2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet).

Man vil undersøge de kriterier, der er udviklet i forbindelse med Welfare Quality®-projektet²², sammen med et risikovurderingssystem som det, der anvendes på fødevaresikkerhedsområdet (jf. fødevarelovgivningen²³). Der vil i forbindelse med overvejelsen af relevante risikostyringsforslag blive taget hensyn til EFSA's videnskabelige udtalelser om udvikling af velfærdsindikatorer og til socioøkonomiske faktorer.

Anvendelsen af resultatbaserede dyrevelfærdsindikatorer er også anerkendt på internationalt plan af organisationer såsom Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE)²⁴.

- b) *En ny EU-ramme med henblik på at øge gennemsigtigheden i og relevansen af de oplysninger, der gives til forbrugerne om dyrevelfærd i forbindelse med deres købsvalg*

Med den reviderede lovgivningsmæssige EU-ramme for dyrevelfærd vil man eventuelt kunne tilstræbe at indføre et værktøj med henblik på at give

²² <http://www.welfarequality.net/everyone/26536/5/0/22>.

²³ Forordning (EF) nr. 178/2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed.

²⁴ Jf. de retningsgivende principper for dyrevelfærd i terrestriske dyrs sundhedskodeks. Se www.oie.int.

forbrugerne sikkerhed for, at dyrevelfærdsanprisninger er gennemsigtige og videnskabeligt relevante.

Man vil undersøge tiltag, som er synergistiske og konvergerer med lignende EU-initiativer på andre relevante politikområder, for at styrke forbrugerindflydelsen.

c) *Et europæisk netværk af referencecentre*

Kommissionen har allerede i en tidligere meddelelse²⁵ behandlet idéen om et netværk af referencecentre for dyrevelfærd. Formålet er hovedsagelig at sikre, at de kompetente myndigheder modtager sammenhængende og ensartede tekniske oplysninger om, hvordan EU-lovgivningen bør gennemføres, særlig i forbindelse med resultatbaserede dyrevelfærdsindikatorer.

Netværket kunne oprettes ved samfinansiering med eksisterende nationale videnskabelige og tekniske ressourcer inden for dyrevelfærd. Netværkets rolle kan bestå i at supplere, ikke reproducere Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritets og Det Fælles Forskningscenters arbejde²⁶.

Netværket kunne organiseres således, at det afspejler EU-lovgivningens nuværende struktur²⁷, for på EU-plan at sikre:

- støtte til Kommissionen og medlemsstaterne i form af teknisk ekspertise, særlig i forbindelse med anvendelsen af resultatbaserede dyrevelfærdsindikatorer
- gennemførelse af uddannelseskurser for personale i kompetente myndigheder og eksperter fra tredjelande, når det er relevant
- medvirken, hvis det er relevant, til formidling af forskningsresultater og tekniske innovationer blandt berørte parter i EU og til det internationale videnskabelige samfund
- koordinering af forskning, eventuelt i samarbejde med eksisterende EU-finansierede forskningsstrukturer²⁸.

d) *Fælles kompetencekrav til personer, der håndterer dyr*

I den forenklede lovgivningsmæssige EU-ramme for dyrevelfærd vil man kunne konsolidere og forbedre de kompetencekrav, der allerede findes i visse EU-retsakter, i en enkelt tekst. Der ville på grundlag af en konsekvensanalyse

²⁵ KOM(2009) 584 endelig af 28.10.2009.

²⁶ Den Europæiske Unions referencelaboratorium for alternative metoder til erstatning for dyreforsøg (ECVAM) under Generaldirektoratet for Det Fælles Forskningscenter beskæftiger sig ikke direkte med dyrevelfærd, men med alternative forsøgsmetoder.

²⁷ Kalvehold, svinehold, hold af æglæggende høner, hold af slagtekyllinger, hold af andre husdyr til landbrugsformål, transport af dyr, aflivning af dyr, anvendelse af dyr til forsøg og hold af vilde dyr i fangenskab.

²⁸ F.eks. arbejdsgruppen for forskningssamarbejde inden for dyresundhed og dyrevelfærd under CPRA (Den Stående Komité for Landbrugsforskning) og "Animal Health and Welfare ERA-Net" (ANIHWA).

blive udviklet generelle principper med henblik på at dokumentere kompetence.

Fælles EU-kompetencekrav til personale, der håndterer dyr, vil skulle sikre, at personer, der håndterer dyr, er i stand til at konstatere, forebygge eller begrænse smerte, lidelse og angst hos dyr og til at gøre sig bekendt med de retlige forpligtelser, der gælder inden for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd.

Herudover vil man eventuelt kunne overveje, om der skal fastlægges et passende kompetenceniveau for personer, som er ansvarlige for udformningen af processer, anlæg eller udstyr med relation til dyr.

Der vil blive iværksat en undersøgelse vedrørende uddannelse på dyrevelfærdsområdet med henblik på at indkredse de dyrevelfærdsemner, der skal indgå i læseplanen for erhverv, hvor man beskæftiger sig med dyr, og hvilke tiltag der vil kunne forbedre bevidstheden om dyrevelfærd i de pågældende erhverv.

3.2. Støtte til medlemsstaterne og tiltag til forbedring af efterlevelse

Kommissionen vil gøre spørgsmålet om efterlevelse til en prioritering. Efterlevelse kan kun opnås gennem håndhævels tiltag, der gennemføres af medlemsstaterne eller under deres ansvar. Kommissionen spiller dog en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at efterlevelse sker på en ensartet måde i EU. Det er afgørende at sikre, at der gælder de samme vilkår for alle EU-producenter, og at dyr behandles korrekt. I nærværende strategi foreslås følgende tiltag:

- Kommissionen vil fortsætte sine kontrolbesøg i medlemsstaterne via Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret. Den vil også fortsat gøre kraftigt brug af sine prærogativer i henhold til traktaten ved at indbringe sager for Den Europæiske Unions Domstol, når det er nødvendigt. Dette er en væsentlig indsats fra Kommissionens side til sikring af efterlevelse, særlig i forbindelse med de nuværende og fremtidige udfordringer på dyrevelfærdsområdet.
- Ikke desto mindre er Kommissionen af den opfattelse, at en egentlig uddannelsesstrategi kan være et effektivt værktøj til at skabe en efterlevelseskultur blandt de erhvervsdrivende og i medlemsstaterne. Det europæiske netværk af referencecentre, der eventuelt oprettes, vil kunne påtage sig dette.
- I mellemtiden vil Kommissionen øge sin indsats med hensyn til uddannelse af veterinærinspektører gennem programmet "Bedre uddannelse — større fødevarer sikkerhed". Kommissionen vil desuden undersøge behovet og muligheden for at udvide uddannelsesaktiviteterne til også at omfatte forsøgsdyrs og vilde dyrs velfærd.
- Kommissionen vil også udvide sin rolle med at rådgive medlemsstaternes kompetente myndigheder og tilskynde til samarbejde, udveksling af bedste praksis og fastlæggelse af fælles mål og retningslinjer gennem tematiske arbejdsgrupper og arrangementer.

- I de kommende fire år vil Kommissionen derfor udvikle særlige retningslinjer eller gennemførelsesbestemmelser for bestemte EU-retsakter om dyrevelfærd²⁹.

Dyrevelfærd er også et teknisk spørgsmål for erhvervsdrivende, der håndterer dyr som led i en økonomisk aktivitet. Det er derfor relevant at hjælpe dem med at forstå begrundelsen for EU-kravene, og hvordan de i højere grad vil kunne efterleve disse gennem bedre indretninger eller fremgangsmåder.

3.3. Støtte til internationalt samarbejde

Det er vigtigt, at der på internationalt plan er fælles spilleregler vedrørende dyrevelfærd, således at man kan sikre EU-erhvervsdrivendes konkurrenceevne på globalt plan. Unionen har allerede udviklet en række bilaterale og multilaterale aktiviteter, der skal optimeres og støttes som anført i evalueringen.

Med henblik herpå vil Kommissionen:

- fortsat medtage dyrevelfærd i bilaterale handelsaftaler eller samarbejdsfora³⁰ for at øge de strategiske muligheder for at udvikle et mere konkret samarbejde med tredjelande
- forblive aktiv på den multilaterale scene, særlig i Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE) og FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO), idet førstnævnte har vedtaget internationale standarder og begge har taget initiativer på dyrevelfærdsområdet³¹
- undersøge, hvordan dyrevelfærd kan integreres bedre i den europæiske naboskabspolitik
- når det er relevant, tilrettelægge store internationale begivenheder med det formål at fremme Unionens syn på dyrevelfærd.

Sådanne tiltag giver mulighed for at formidle EU's holdning til dyrevelfærd på globalt plan. Det er derfor vigtigt at anvende de ressourcer, der er til rådighed til internationale aktiviteter vedrørende dyrevelfærd, bedst muligt for at tackle udfordringerne og øge disse ressourcers bidrag til europæiske husdyrproducenters konkurrenceevne i en globaliseret verden. Kommissionen vil derfor indlede en gennemgang af disse tiltag for at evaluere, hvordan de gavner bl.a. EU's landbrugssektor, og aflægge rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet.

²⁹ Specielt for så vidt angår anvendelsen af undtagelsen fra kravet om bedøvelse af dyr ved rituel slagting.

³⁰ Antallet af frihandelsaftaler, som også omfatter dyrevelfærdsanliggender, blev fordoblet i 2011.

³¹ Der findes i øjeblikket ni OIE-standarder for dyrevelfærd (se <http://www.oie.int>). FAO har afholdt møder med henblik på at skabe forbindelser mellem eksperter og fremme kapacitetsopbygning på forskellige områder med relation til dyrevelfærd. Organisationen har også oprettet et særligt websted om husdyrs velfærd (<http://www.fao.org/ag/againfo/themes/animal-welfare/en/>).

3.4. Relevante oplysninger til forbrugerne og offentligheden

Dyrevelværd er et samfundsanliggende, der optager mange mennesker. Behandlingen af dyr relaterer til etik og er en del af Unionens værdisæt. Det er derfor relevant at kommunikere med børn, unge og den almene befolkning for at øge bevidstheden om respekt for dyr og for at fremme ansvarligt ejerskab.

Dyrevelværd er også et forbrugeranliggende. Animalske produkter anvendes i vid udstrækning, især i forbindelse med fødevareproduktion, og forbrugerne er interesseret i at vide, hvordan dyrene er blevet behandlet. På den anden side har forbrugerne generelt ikke den nødvendige indflydelse til at reagere på højere dyrevelværdsstandarder.

Det er derfor relevant at oplyse forbrugerne i EU om den EU-lovgivning, der gælder for dyr bestemt til fødevareproduktion, og sikre, at de ikke føres bag lyset af vildledende dyrevelværdsanprisninger.

Der findes mange kommunikations- og uddannelsesaktiviteter i medlemsstaterne. En fuldt dækkende kortlægning af situationen i EU ville gøre det muligt at afdække mangler, som med gevinst kan udbedres af Unionen.

Alle disse mål er indbyrdes komplementære og kan gøre det nødvendigt med særlige instrumenter. Nogle er allerede oprettet, såsom webstedet "Farmland" (for børn og lærere i grundskolen) eller programmet "Bedre uddannelse – større fødevarerikkerhed" (for officielle inspektører). Herudover afholder Kommissionen regelmæssige møder med henblik på at forbedre forståelsen og håndhævelsen af EU-lovgivningen. De vil muligvis kunne effektiviseres og suppleres med nye kommunikationsværktøjer.

Det er derfor Kommissionens hensigt først at igangsætte en undersøgelse med henblik på at kortlægge eksisterende uddannelses- og oplysningsaktiviteter på dyrevelværdsområdet, som er rettet mod den almene befolkning og forbrugerne. Sådanne tiltag vil kunne omfatte muligheden for at tildele midler til vellykkede tværnationale oplysningskampagner eller uddannelsesinitiativer vedrørende dyrevelværd.

3.5. Optimering af synergier med den fælles landbrugspolitik

Dyrevelværd er en del af et samfundsorienteret syn på landbruget, og Unionen har allerede etableret stærke forbindelser mellem landbrug og dyrevelværd. Størsteparten af EU's dyrevelværdsbudget går således til landbrugerne som led i programmer for udvikling af landdistrikterne. Der er dog, især i en tid med økonomiske restriktioner, behov for yderligere koordinering med henblik på at strømline tiltagene og optimere resultaterne.

Kommissionen vil indføre en særlig ordning på tværs af tjenestegrenene med henblik på at vurdere, hvordan man optimerer de synergistiske virkninger af den fælles landbrugspolitik's aktuelle mekanismer, særlig gennem krydsoverensstemmelse (cross-compliance), udvikling af landdistrikterne, pr-foranstaltninger, kvalitetspolitik, økologisk landbrug mv.

3.6. Undersøgelse af opdrættede fisks velfærd

Opdrættede fisk er omfattet af EU-lovgivningen om beskyttelse af dyr under transport og på aflivningstidspunktet, uden at de dog er genstand for specifikke bestemmelser. Kommissionen vil fortsat søge videnskabelig rådgivning om arterne enkeltvis og evaluere spørgsmålet om velfærd hos fisk i akvakulturbrug for at kunne træffe passende foranstaltninger på grundlag af resultatet af evalueringen.

BILAG

Planlagte tiltag	År
En række håndhævelsesaktioner vedrørende beskyttelse af æglæggende høner (direktiv 1999/74/EF)	2012
Gennemførelsesplan og håndhævelsesaktioner vedrørende flokopstaldning af søer (direktiv 2008/120/EF)	2012
Gennemførelsesplan for forordningen om aflivning (Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009)	2012
EU-gennemførelsesbestemmelser eller -retningslinjer vedrørende beskyttelse af dyr under transport	2012
Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om virkningerne af genetisk udvælgelse for slagtekyllingers velfærd*	2012
Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af forordning (EF) nr. 1523/2007 om forbud mod markedsføring af pelsskind fra hunde og katte*	2012
Undersøgelse af opdrættede fisks velfærd på aflivningstidspunktet	2012
Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de forskellige bedøvelsesmetoder for fjerkræ*	2013
Rapport til Rådet om gennemførelsen af direktiv 98/58/EF*	2013
EU-retningslinjer for beskyttelse af svin	2013
Undersøgelse vedrørende uddannelse på dyrevelfærdsområdet og oplysningsaktiviteter rettet mod den almene befolkning og forbrugerne	2013
Undersøgelse af mulighederne for, at forbrugerne gives information om bedøvelse af dyr*	2013
Undersøgelse af opdrættede fisks velfærd under transport	2013
Et eventuelt forslag til lovgivning om en forenklet lovgivningsmæssig EU-ramme for dyrevelfærd	2014
Rapport om virkningerne af internationale dyrevelfærdsaktiviteter på europæiske husdyrproducenters konkurrenceevne i en globaliseret verden	2014
Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om systemer, der fastholder kvæg ved at dreje det om på ryggen eller anbringe det i enhver anden unaturlig stilling*	2014
Undersøgelse vedrørende hundes og kattes velfærd, når de er genstand for handel	2014
EU-retningslinjer eller -gennemførelsesbestemmelser vedrørende beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet	2014
Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om muligheden for at indføre visse krav vedrørende beskyttelse af fisk på aflivningstidspunktet*	2015
Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af direktiv 2007/43/EF og dets betydning for slagtekyllingers velfærd*	2015

* Forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen